

داستان موفقیت خانم پناهی، برنامه EU در غرب افغانستان

خانم پناهی یک زن خانه دار است دارای 2 دختر و 2 پسر که همراه با شوهر و خسرش در یک خانواده با درآمد پایین زندگی می کند. این خانواده از طریق مالداری امرار معاش می کند: 9 گاو و 4 گوسفند دارد. به علاوه کارهای خانه، خانم پناهی شیردوشی نموده، به حیوانات غذا داده، طویله شان را پاک نموده، و تولیدات لبنی از قبیل ماست، روغن زرد، پنیر و دیگر محصولات را پروسس می نماید.

خانم پناهی همراه با فامیلش در سال 1383 بعد از 20 سال زندگی در ایران به افغانستان بازگشت. او تا صنف هشتم در ایران تحصیل نمود و به خاطر مشکلات فامیلی دیگر نتوانست به تحصیلاتش ادامه دهد. وی با وجود مشکلات در تحصیل دست از فعالیت های اجتماعی خود بر نداشت. او به حیث رئیس شورای محلی به شکل رضاکارانه در قریه حیدرآباد و نوآباد ایفای وظیفه نمود و در دور دوم این شورای به حیث یک عضو به فعالیتش ادامه داد. وی همچنین 4 ماه به اطفال دارای سوءتغذی در قریه کمک نموده به آنها در این زمینه تعلیم داد.

کمیته هالند برای افغانستان به خاطر حل مشکلات مالداری مردم در قریه صنف های توسعهی با هدف افزایش آگاهی مردم نسبت به مالداری برگزار نمود. در صنفهای توسعهی، اشتراک کنندگان در صنفها به ارتباط واکسین حیوانات، دواى ضد کرم، تداوی امراض، پاکى طویله، جنتری فصلی، ساخت خشتهای طبی، امراض قابل انتقال بین انسان و حیوان و دیگر موضوعات مالداری را از طریق بسته ها، پوستر، فکت شیت و دیگر مواد چاپی آموختند.

بعد از اشتراک در صنفهای توسعهی به مدت یک سال، به مشوره دیگر خانمها و شورای محل تصمیم به ایجاد یک گروه کمک به خودی گرفتیم. این گروه با 27 عضو تاسیس شد و خانم پناهی مسولیت گروه را به عهده گرفت. در آغار، هر عضو 100 افغانی در ماه پس انداز می نمود. بعد از یک مدت، وقتی سطح پول ذخیره شده به اندازه کافی بلند رفت، اولین فعالیت تجاری شان را با خرید یک گاو آغاز نمودند. اشتراک کنندگان صنف از قبل دوره های تعلیمی به ارتباط تجارت را گرفته اند. بعد از 4 ماه، گاو را با سود 13 هزار افغانی به فروش رساندند. اعضا تصمیم گرفتند دومین اقدام تجاری شان را انجام دهند، و بره برای چاق کردن خریدند. 10 بره گوسفند خریدند و شروع کردند به چاق نمودن آنها.

هر چند خانم پناهی مصروف فعالیتهای خانه و دیگر فعالیت های اجتماعی است، کورس کارکن ابتدایی و ترنری در بخش مرغداری را به کمک کمیته هالند روی دست گرفت. بعد از فراغت، وی تجارت کوچک خود را شروع نمود. خانم پناهی می گوید: "بعد از اشتراک در صنف، چیزهای زیادی به ارتباط مالداری و مرغداری آموختم. می خواهم حالا تجارب خود را زنان دیگر در قریه شریک نمایم. در جریان صنف آموختم چگونه چوپه مرغها را کلان کنم، چگونه لانه های آنها را پاک نگاه کنم، توصیه های تغذیه، امراض مرغها و چگونگی کنترل آنها، روشهای چوپه کشی، واکسین، تخم گذاری و چگونگی تفکیک چوپه ها و دیگر مسائل را آموختم."

وی می افزاید: "از کمیته هالند برای افغانستان و پروژه EU و کارمندانشان که کمک کردند به من و دیگر زنان تا شاهد تغییر در زندگی مان باشیم تشکر می نمایم. آنها فعالیتهای زیادی برای انکشاف مالداری، ظرفیت سازی مالداران و آگاهی مردم انجام داده اند."